

Πολωνίας και υιός του 'Ιαγγελλάνος. 'Αγριεύει ο τόπος κρύπτων τὰ λείψανά του κατὰ τὰ παράλια ταῦτα· ἀλλ' οἱ Βαρσάβιαι θέλω τὸν τιμῆσαι ἱσαφίως. Προσδιορίζω ἐπὶ τοῦτο δέκα τῶν Τουρκικῶν κανόνων, τὰ ὅποια ἐκυριεύσαμεν, τὰ χαρίζω εἰς τὴν παλαιὰν βασιλεύσαν τῆς Πολωνίας, καὶ σὰς παραγγέλλω νὰ κάμει, ὥστε νὰ μετακινήσῃ ἐκεῖ ὅσον τάχιστα. Ἡ Αὐτοκρατορικὴ Α. Τ. Καίσαρδίκης, ὁ ἀντιβασιλεὺς, θέλει προσδιορίσει τὸν τόπον ὅπου ἀρμυρὶ νὰ φυλάττῃται εἰς τιμὴν τοῦ ἥρωος, ὅστις δὲν ῥῆ πῶλον, εἰς τιμὴν τῶν ἀνδρείων πολεμιστῶν Ῥώσων, τῶν ὁποίων ὁ Ῥιάμβος ἐξέδρασε τὸν θάνατον του.

Σὰς ἐμπιστευομαι τὴν ἐκτέλεσιν τῆς θελήσεώς μου ταύτης, καὶ εἰμαι ὁ ἄγαπῶν σας,

ΝΙΚΟΛΑΟΣ

Τὴν 21 Ὀκτωβρίου ἐφάλη εἰς Ὁδησσὸν πάνθημος ὁ ὁλογραφία χάρις τῆς διὰ τὴν ἀλυσιν τῆς Βάρνας, Ἀκαλιζικίου καὶ Ἀτσκου. Ὅλοι αἱ πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ ἐξουσίαι παρεστάθησαν εἰς αὐτὴν μετὰ μεγάλης πομπῆς. Καθεὶ ἐλπιεῖτο ὅτι ἡ ταχεία ἀναχώρησις τοῦ σεβαστοῦ αὐτοκράτορος εἰς Πετρούπολιν δὲν τὸν ἐσυγχάρησε νὰ ἴδῃ κατ' αὐτὴν τὴν περίστασιν τὸν ἐνθουσιασμόν τῶν κατοίκων τῆς πόλεως ταύτης τόσο σεμνοσημένον διὰ τοῦ Ῥιάμβου του. Ἀλλ' ὁ διάπλους τῆς Α. Μ. εἶχε διαρκέσει ἐπὶ τὰς ἡμέρας ἐκ τῆς βίας τῶν ἐναντίων ἀνέμων, εἴτινες κατεζυμίσαν τὸ δίκροτον, τὴν Αὐτοκρατορίσαν Μαρίαν, ἐπὶ τοῦ ὁποίου εὐρίσκειτο ὁ μονάρχης μετὰ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ τῆς Νεορωσσίας Κόμητος Βόρονζοφ, τοῦ Ὑποκαγκελλarioῦ τοῦ βασιλείου Κόμητος Νεσελρόδου κτλ.

Ὁ Αὐτοκράτωρ ἀνεχώρησεν εἰς τὴν βασιλεύσαν συνωδευμένος παρὰ τῶν στρατηγῶν Βερκεντόφου καὶ Ἀδερ-βέργου, οἵτινες τὸν ἠκολούθησαν ἐπίσης καὶ ἐκ Βάρνας ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ δίκροτου.

Ἐκ Πετροπόλεως, 28 Ὀκτωβρίου Ν.

Προχθές, ἡμέραν ἐορτῆς τῆς Μεγαλειοτάτης Αὐτοκρατορίσεως μητρὸς, ἐφθασεν ὁ Μ. Αὐτοκράτωρ εἰς τὴν βασιλεύσαν ταύτην ἐν πλήρει ὑγείᾳ, κατὰ τὴν ἐνδικαίην καὶ ἡμισίαν ὥραν.

Τὸ πρῶν διὰ τὴν ἐορτὴν ταύτην ἐφάλη ὁ ὁλογραφία εἰς ἑλὰς τὰς ἐκκλησίας τῆς βασιλεύουσας. Μετὰ δὲ τὴν ὁλογραφίαν αἱ εἰς τὰ φρούρια τῆς Βάρνας καὶ Ἀρδαγάνης κυριευθεῖσαι σημαῖαι περιεφέρθησαν εἰς τὰς πρωτίστους ὁδοὺς τῆς πόλεως, ἥτις ἐστολισθῇ τὸ ἐσπέρας μὲ φανταχυσίαν.

Χθὲς ἐφάλη εἰς τὴν μητροπόλιν ὕμνος εὐχαριστήριος διὰ τὴν εὐτυχὴ ἐπιόδον τοῦ σεβαστοῦ ἡμῶν μονάρχου, παρόντων τοῦ Μ. Αὐτοκράτορος καὶ Αὐτοκρατορίσεως Αλεξάνδρας. Οἱ σύνεδροι τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, οἱ ὑπουργοί, οἱ Γερουσιασταί, οἱ στρατηγοί, οἱ αὐλικοί, καθὼς καὶ τὸ διπλωματικὸν σύστημα παρεστάθησαν εἰς τὴν τελίτην ταύτην, εἰς τὴν ὅποιαν συνέδραμον ἄπειρον πῆθος ὄχι μόνον εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἀλλ' ἀκόμη καὶ εἰς τὰς παρακείμενους ὁδοὺς καὶ πλατείας. Εἰς τὴν εἰσοδὸν, καθὼς καὶ εἰς τὴν ἐκ τοῦ ναοῦ ἐξοδὸν, αἱ Α. Α. Μ. ὑπεδέχθησαν μετ' εὐφημιῶν παρὰ τοῦ πλῆθους διὰ τὴν εἰς τὴν πόλιν μας ἐπιστροφὴν τοῦ ἀγαποῦ ἡμῶν ἡγεμόνος.

— Ὅλοι οἱ ξένοι διπλωματικοὶ ὑπουργοὶ οἱ παρὰ τῷ στρατηγῷ τοῦ Αὐτοκράτορος εὐρισκόμενοι ἠκολούθησαν τὴν Α. Μ. εἰς Πετρούπολιν.

Εἰδήσεις τοῦ ἐν τῇ Ἀσίᾳ Ῥωσικοῦ στρατεύματος, ἐξ ἀναφορᾶς ἀξιωματικῆς.

Ὁ ὑπατιστῆς στρατηγὸς κόμης Πασκβίτης τοῦ Ἐρι-δαν, ἀρχηγὸς τοῦ Καυκασίου στρατιωτικοῦ σώματος, ἀναφέρεται πρὸς τὴν Α. Μ. περὶ τῆς κατατροπώσεως τοῦ πασᾶ τοῦ Μούσκου καὶ τῆς κυριεύσεως τοῦ φρουρίου Ἀρδαγάνης παρὰ τῶν Ῥωσικῶν στρατευμάτων.

Ἀγγελίας γενομένης ὅτι πῆθος ἐγκαταίκων ἐκ τῆς ἐπαρχίας τοῦ Καρς, φερόμενοι παρὰ τῶν Τούρκων πρὸς τὴν Ἀρδαγάνην, ἐπειθόμενοι νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὰ ἴδια, ἐστάλη ὁ συνταγματάρχης πρίγκιψ Βέκοβιτς Τσέζ Κατῆ διὰ νὰ τοὺς ἐλευθρώσῃ, μὲ δύο τάγματα εὐζώνων, διακοσμοῦ Κοτάνους, 70 Ἀρμενίους ἱππῆς ἐκ τοῦ Καρς καὶ 4 ἐλαφρὰ κανόνια. Εἰς 15 μίλλια μακρὰν τῆς Ἀρδαγάνης ἔμαθον ὅτι ὁ πασᾶς τοῦ Μούσκου, ἐπὶ κεφαλῇ 4,000 ἀνθρώπων, ἤλανε πρὸς τὸ Ἐρζερουμ τοὺς κατοίκους, εἰς βοήθειαν τῶν ὁποίων προσέτρεχον τὰ στρατεύματά μας, καὶ ἀπεφάσισε τότε νὰ προσδῇ τὸν ἐχθρὸν τὴν 17 Αὐγούστου. Οἱ Τούρκοι ἔκλιναν κατὰ πρῶτον ἄλλ' ὁ πρίγκιψ Βέκοβιτς μὲ τὸ ἐπιδέξιόν τῶν κινήματων του τοὺς ἠνάγκασε νὰ δεχθῇ τὴν μάχην, καὶ δὲν ἐβράδυνον νὰ βαλῶσι κατακράτος εἰς τροπὴν, ἀφῆσαντες εἰς τὸ πειδίον τῆς μάχης τοὺς τε νεκροὺς καὶ τοὺς πληγωμένους αὐτῶν. Μεταξὺ τῶν πρώτων εὐρέθη ὁ υἱὸς τοῦ πασᾶ Μούσκου καὶ δέκα ἐξ τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν· ἐν γένει δὲ ἡ ζημία τοῦ ἐχθροῦ ὑπῆρξε πολλὰ σημαντικὴ· ἡ δὲ τῶν ἡμετέρων συνίσταται εἰς 32 θανατωμένους ἢ ἀποπεπλανημένους, καὶ 32 πληγωμένους.

Τὴν 3 τοῦ Σεπτεμβρίου τὸ φρούριον τῆς Ἀρδαγάνης παρεδόθη εἰς τὸν στρατηγὸν Βέρμαν, ὅστις εἶχεν ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ Καρς μὲ μικρὸν τι Τμήμα διὰ νὰ κυριεύσῃ ταύτην τὴν πόλιν καὶ διὰ νὰ σκορπίσῃ τὰ ἐχθρικά κίματα, τὰ ὅποια ἐφευγον ἐξ Ἀκαλιζικίου πρὸς τὸ Ἐρζερουμ. (Ἐφ. Λαυσάνης.)

Πράξεις τοῦ Ῥωσικοῦ στρατεύματος ἐν τῇ Μικρᾷ Βλαχίᾳ. — Ἐξ ἀναφορᾶς ἀξιωματικῆς τοῦ στρατηγοῦ Γεῖσμαρ πρὸς τὸν κόμητα Λανζερῶνα.

«Ὁ Βεζύρ πασᾶς τοῦ Βιδνιῶν ἔχων ὑπὸ τὰς διαταγὰς του τρεῖς πασάδες δισήμες (ἰκὶ τονιού) καὶ 26 χιλιάδας μαχητῶν μὲ 30 πεινὰ κανόνια, ἐκινήθη τὴν νύκτα τῆς 25 πρὸς τὴν 26 τοῦ Σεπτεμβρίου διὰ νὰ ὑπάγῃ ἐκ Καλαφάτ κατὰ τῆς Κραϊόδας, καὶ νὰ συντρίψῃ τοὺς Ῥώσους κατὰ τὴν ἐφοδὸν του, ὡς ἤρθετο νὰ τὸ ἀναγκάσῃ εἰς ἀξιωματικὸν τὸν ἔγγραφον.

Εἰδοποιηθεὶς ὅτι ὅλον τὸ στρατεύμα του εἶχεν ἐνωθῇ τὴν 26 πρῶν εἰς Βιελέστι, ὑπῆγα (ὁ στρατηγὸς Γεῖσμαρ) καὶ τὸν ἐπρότεινα τὴν μάχην, τὴν ὁποίαν ἰδέχθη. Ἡ μάχη ἤρχισε τὴν 26 κατὰ τὴν 2^{αν} ὥραν μετὰ τὴν μεσημβρίαν, καὶ ἔπαυσε μόνον κατὰ τὴν 2^{αν} μετὰ τὰ μεσάνυχτα. Τριάντα πύρινα στόματα διαφόρων χωρητικότητων ἐξεβέβησαν τὸν θάνατον, καὶ ἱππικὸν τόσον ἐμπειροπόλεμον, ὅσον καὶ πολυάριθμον, πολλὰκις ἠγωνίσθη νὰ μᾶς διασώσῃ· ἀλλ' ἀποκρούθεν πανταχόθεν, εἶχεν ἀπὸ χερσὶ πρὸς τὴν νύκτα ὀπισθεν τῶν ἡδὴ ἀρχινημένων χαρακωμάτων, τὰ ὅποια κατεῖχε τὸ τῶν ἐχθρῶν πείκον. Τὸ δὲ ἡμέτερον ἔλθε ἐπὶ τὰ ἔμπροσθεν ἐπέπεσε κατὰ τὸν Ὀθμανὸν εἰς τὸ σκότος, καὶ ἡ συμπλοκὴ ἐγένετο τρομερά.

Ἡ πυρπόλησις τοῦ ἐχθρικοῦ στρατοπέδου ἐχρησίμευσεν ὡς λαμπρὰ εἰς τοὺς μαχομένους· μέγα μέρος τοῦ Τουρκικοῦ ἱππικοῦ καὶ πολλοὶ τῶν πεζῶν ἐσθῆσαν, βοηθούμενοι ἀπὸ τὰ σκότη, εἰς ἄκραν ἀταξίαν· οἱ δὲ λοιποὶ κατακλεισθέντες εἰς τὰς υπογείους κατοικίας τῶν χωριτῶν, ὑπερατπίσθησαν πεισματικώτατα, καὶ εἰ πλείοτεροι ἐπρόκειντο νὰ εὗρωσι τὸν θάνατον εἰς τὰς φλόγας μᾶλλον ἢ νὰ παραδοῦντο.

Ἐπὶ τὰ κανόνια ὀρειχάλκινα, 24 σημαῖαι, ὅλαι αἱ σκηναὶ, καὶ ὅλη ἡ ἀποσκευὴ τῶν νικητῶν, πλῆθος ζωοτροφῶν καὶ πολεμολόγων, τὰ μυστικά γράμματα τοῦ πασᾶ τοῦ Βιδνιῶν, καὶ πλεον ἢ 500 αἰχμάλωτοι, ταῦτα εἶναι τὰ τρόπαια τῆς ἀξιωματικῆς ἐκείνης ἡμέρας, καθ' ἣν τετρακισχίλιοι Ῥώσοι κατετρόπωσαν ἐξαπλῶσας τοὺς ἐχθροὺς δύναμεις βοηθουμένας ἀπὸ πυρβολικὸν πολυάριθμον τε καὶ καλῶν διαχυιζόμενον, καὶ ἔσωσαν τὴν Βλαχίαν ἀπὸ τὰ δυστυχήματα τριμερῶς ἐπιδρομῆς.

[Ἐφ. Λαυσάνης.]

ἈΤΑΚΤΑ, ΜΟΙΣ

Παντοδαπῶν εἰς τὴν ἀρχαίαν καὶ τὴν νύαν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν αὐτοσχέδιον σημειώσεων, καὶ τῶν ἄλλων ὑπομνημάτων αὐτοσχέδιον συναγωγὴ.

Τόμος πρῶτος, περιέχων ἑξοχίματα Θεοδώρου τοῦ Προδρόμου, μὲ μακρὰς σημειώσεις καὶ πέντε πίνακες ἐν Παρίσιος, ἐκ τῆς τυπογραφίας Κ. Ἐβεράρτου εἰς 8^{ον} μὲ προλεγόμενα εἰς νή σελίδας ὅλον τὸ βιβλίον εἰς σελίδας 511, ἔτος 1848.

Ἀντίτυπα τοῦ βιβλίου τούτου εὐρίσκονται παρὰ τῷ ἐδῶ Κυρίῳ Κ. Κοκκινάκη, καὶ πωλοῦνται πρὸς 12 φράγκα.

Μόνῃ ἢ ἀνωτέρῳ σημειώσεως τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ βιβλίου τούτου ἐμφαίνει τὴν ἀνάγκην καὶ χρησιμότητά του, καὶ μόνῃ ἢ εἰδήσει ὅτι ἐκείτης αὐτοῦ εἶναι ὁ σοφὸς Ἀδαμάντιος Κοραῆς. ἀρκεῖ νὰ τὸ συστήσῃ. Εἰς ταύτην μόνον τὴν ἀπλὴν εἰδήσιν ἡμεῖς περιεργίζομενοι, θέλομεν πρὸς εὐχαρίστησιν τῆς περιεργείας τοῦ κοινοῦ νὰ προσθέσωμεν μόνον, ὅτι εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο τῶν Ἀτάκτων, παρεκτὸν τῶν ἀξιολόγων, ποιικίλων, καὶ πολὺ περιέργων καὶ χρησίμων εἰς τοὺς Ἑλλήνας προλεγόμενον του, ἐσώρησεν ὁ Κ. Κοραῆς «Ἐξηγήσεις λέξεων καὶ τῆς παλαιᾶς καὶ τῆς σημερινῆς ἡμῶν γλώσσης, Ὑλὴν ὀλίγην, ἢ μᾶλλον Ὑλὴς λεξικοῦ κοινοῦ δοκίμιον, γραμματικὰ τινα ἠθικά, πολιτικά, ἱστορικά, ἀρχαιολογικά, ἴσως καὶ θεολογικά ὑπομνήματα». Ὅλα ταῦτα τὰ εἰς τὴν βιβλιοθήκην του εὐρισκόμενα διαφόρου ὕλης σημειώματα, ἠναγκάσθη ὡς ἦτον, νὰ τὰ ἐκδώσῃ διὰ τοῦ τύπου ὁ σοφὸς συγγραφεὺς παρακαλεσθεὶς ἐκτείνων ἀπὸ ἰσχυροῦς τιμᾶς φέλους του. Ἡ συνήθης του μετριοφροσύνη τὸν διδάσκει νὰ τὰ ὀνομάσῃ «Ὑλὰ ἀτελῆ, ἄεστα, ἀνεπίκρι-

τα, εἰς ἓνα λόγον, Ἀτάκτα». Ἀλλ' ἡμεῖς ἐν ἀμφιβάλλομεν, ὅτι ὄχι μόνον τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ τῆς σοφῆς Εὐρώπης οἱ φιλόσοφοι φιλόλογοι θέλουν γινώσκει ἐγνωμένως τὴν ἀληθινὴν ἀξίαν καὶ χρησιμότητα τῶν νεοφανῶν τούτων πολυτίμων κόπων του, καὶ εὐχόμεθα νὰ λάβωμεν καὶ τὴν, κατὰ τοὺς λόγους του, μέλλουσαν ἐξακολουθήσιν τῶν Ἀτάκτων τούτων.

Πρὸς τὸν Συντάκτῃν τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.

Κύριε,

Παρακαλοῦμαι νὰ καταχωρήσῃς κατ' εὐκαιρίαν εἰς τὴν Ἐφημερίδα σὺν τῷ ἀλλοτρίῳ δικαίῳ ἐλπίαν, καὶ ὅπως ὑποχρεώσι καὶ ἐμὲ καὶ πολλοὺς ἄλλους μετ' ἐμοῦ. Ἐυχαριστοῦμαι.

Ἀπὸ Σύρας, 1848 Νοεμβρίου 25.

Εἰς τὸν Συνδρομητὴν σου.

Ὁμολογῶ, ὅτι καὶ ἄλλοτε πολλὰκις ὁμολόγησα. Ἰδοὺμαι τὸν Κύριον Κοραῆν παραπολὺ διὰ τὴν ἀρετὴν του, διὰ τὴν ἀληθινὴν παύσαν του, καὶ διὰ τὴν πρὸς τὸ ἔθνος του πολιορκίαν καὶ μετὰ τὴν ἀφελειάν του, ἀλλὰ τὸ ὅσοις τοῦτο δὲν μ' ἀρκεῖ τὴν ἐλευθερίαν, δὲν μὲ καθιστάνει δοῦλον, ὅτι νὰ νομίζω διὰ τοῦτο τὸν Κ. Κοραῆν ἀπαιτεῖται κατὰ πάντα καὶ ἀναμάρτητον, καὶ νὰ παραδίδωμαι, ὡς ὀρθὴ καὶ καλὰ, ὅλα λέγει καὶ γράφει· εἶναι καὶ αὐτὸς ἀνθρώπος, καὶ ὡς ἀνθρώπος ὑποκαταταί εἰς σφάλματα. Κρίνω λοιπὸν ἐλευθέρως, καὶ παραδέχομαι, ὡς ὀρθὴ καὶ καλὰ, ὅσα ἀληθῆς ταῦτα· φίλος ὁ Παύλος, φιλικὴ δὲ ἡ ἀγάπη. Τὸ πολὺ τοῦτο οἶμαι δὲν μ' ἐμπιδοῖ καὶ ἀπὸ τοῦ νὰ ἐλέγξω δημοσίως σφάλμα τοῦ Κ. Κοραῆ, ὃ ἀπᾶν, καὶ νομίζω ὅτι ὅλοι μὲ γινώσκουσι καὶ χάριν διὰ τοῦτο. Ὅ,τι δὲ ἐπὶ τοῦ νὰ ἐλέγξω, εἶναι ἢ πρὸς χάριν τοῦ συμπατριώτου τοῦ Κυρίου Ν. Βάρδα ἀδελφοῦ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῆς Κυβερνήσεώς των, καὶ ἢ διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν ὑπὲρ τοῦ δύναντον ὑπολόγῃ καταρρέουσας τὴν λοιπὴν λογίαν.

Ἐν ἔτει 1823 ἐξέδωκεν ὁ Κ. Κοραῆς ἐκ δευτέρου τὴν περὶ Ἀδικημάτων καὶ Πονηρῶν συγγραμμὰ τοῦ Βικαρίου. Εἰς τὰ προλεγόμενα τῆς δευτέρας ταύτης ἐκδόσεως ὁμολοῖ μετὰ πολλῶν ἄλλων εἰς τὴν ἑκδόσιν ἀναμνησκόμενος καὶ περὶ ἀνατροπῆς καὶ παιδείας τῶν νέων, καὶ παρακαλῇ τὴν ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, νὰ φρονίσῃ περὶ τούτου, καὶ λέγει Σελ. 88. «Ἐπειτα δὲν εἶναι ἐντροπὴ εἰς Κυβερνήσαν ἔθνος ἐλευθέρου· δημοσίαν, νὰ μὴ φρονίσῃ δι' αὐτὴν τὴν ἑλλάδα, ὅτι ἐφρόντισαν, ὑπὸ τὴν ἑρμῇ αὐτοῦ ἀναστεινόμενος οἱ Χίοι διὰ μίαν πόλιν τὴν Δου-εχεστάτην αὐτῶν πατρίδα, σπουδαστὴς αὐτῆς μὲ γυμνάσιον ἐπὶ στήθει, μὲ σοφὸς διδασκάλους, μὲ τυπογραφίαν λαμπράν καὶ βασιλευσάν πλουσίαν;». Πρὸς τοῦ νὰ ἐμνησκῶ εἰς τὴν κυρίαν ὑπόθεσιν μας, ὅτι μᾶς συγχωρεθῶν ἐνταῦθα δίδωσι τινὲς παρατηρήσεις. Ὁ Κ. Κοραῆς φέρει εἰς παραδείγμα μόνον τὴν Χίον καὶ μόνον τοὺς Χίους, καὶ ἐκ τούτου φαίνεται ἀδικίαι. Δὲν ἐφρόντισαν μόνον οἱ Χίοι, ὑπὸ τὴν ἑρμῇ αὐτοῦ ἀναστεινόμενος, περὶ συστάσεως σχολείων, κτλ. ἐφρόντισαν πρὸς αὐτὸν ἄλλοι, καὶ πρὸς τοῦ γυμνασίου τῆς Χίου ὑπῆρχαν τὰ γυμνάσια τῶν Κυδωνίων, τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τῆς Σμύρνης, κτλ., καὶ εἰς αὐτὰ ἰδιόδικα πρὸς τὴν ἐπιστημονικὰ μαθήματα, καὶ δὲν ὑπῆρχε μόνον εἰς τὴν Χίον τυπογραφία, ὑπῆρχον καὶ εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ εἰς Κυδωνίας, καὶ πολὺ παλαιότερα εἰς τὴν Βουδαπέστην τῆς Μολδαβίας· καὶ πρὸ τῆς συστάσεως τῆς ἐκείνης τῆς Χίου ὑπῆρχον βιβλιοθήκαι εἰς τὴν ἑλλάδα καὶ χωρὶς συνδρομῆς ἐκ τοῦ κόσμου· καὶ ἡ μαρτυρὴ βιβλιοθήκας τοῦ παλαιούτου ποτὶ ἀφελειαντος τοῦ ἔθνους καὶ τὸς ἀναλίτως πάσχοντος ἀρχιμανδρίτου Κυρίου Α. Γαλῆ εἰς τὸ ἴν Μολδαβίας σχολεῖον ἦτον πλουσιωτέρα τῆς τῆς Χίου, καὶ ὀλίγη κατὰ τὴν ἰστορίαν τῶν ἐκδόσεων τῶν Ἑλλήνων ἔλουν καὶ τῶν Ἀσίων συγγραμμάτων· καὶ πρὸς τοῦ νὰ στελλώσιν οἱ Χίοι τὸ γυμνάσιόν των μὲ σοφὸς διδασκάλους, ἰσχυροὺς ἀπὸ τὰ ἰδιώκτων μὲ σοφότερους. Δὲν ἀγνοῖ ταῦτα καὶ ὁ Κ. Κοραῆς, καὶ μόνος ἐ παραπολεῖ χριστιανὸς τὴν ἑλπίαν καὶ φέρει ἐς παράδειγμα μόνον τοὺς Χίους.

Ὁ Κ. Κοραῆς λαλοῦν τὸν κατὰ τὴν ἑλλάδα πασχόμενον δρᾶμα· τοῦ δὲ βίου ἡμεῖς ἐσθ' ἡμεῖς, καὶ μανθάνοι τὰ κατ' αὐτὴν γινόμενα πολλὰκις ἐπαυμένως, καὶ πολλὰκις ἀπαύται ἀπὸ ἀλλοῦ, εἰς τοὺς ἐποικοὺς αὐτοῦ ἐχρ' αὐτοῦ. Ὅσον ἄλλοτε μὲν ἐφείλει κατὰ τὰς περὶ τῶν πραγμάτων τῆς ἑλλάδος αἰτίας, ἄλλοτε δὲ ἐλέγχι αὐστηρὸς τὰ πρόσωπα, καὶ τὰ πράγματα αὐτὰ ἀπὸ ἀγνοίας τῶν πραγμάτων, εἴτε ἀπὸ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐξ Αἰγίνης, 22 Δεκεμβρίου.

Ἀπὸ τὰς Γαλλικὰς ἐφημερίδας ἐκοινοποιήθη πρὸ καιροῦ ὅτι ὁ Συνταγματάρχης Φαβέριος ἐμελλε νὰ ἐπανεέλθῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἦδη δὲ πληροφορούμεθα ὅτι ὁ εἰρημένος φιλέλλην ἐφθασεν εἰς τὴν Πελοπόννησον.

Τὴν 10 τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς ἐπλήρωσεν ἐν Σύρᾳ τὸ κοινὸν χρέος ὁ Ἀρχιμανδρίτης Ἀνθιμος Γαζής, ἐξδομηκοντούτης περιόδου, μετὰ τετραετῇ ἀσθένειαν καὶ ἐπ' ἀλλήλα σωματικὰ θάνατα, καὶ ἄφησε λύπην καὶ πόθον εἰς τοὺς ὁμογενεῖς του, μάλιστα δὲ εἰς τοὺς λογίους τοῦ ἔθνους του, ἐπειδὴ συνήργητε καὶ αὐτὸς ὁ μακαρίτης ὑπὲρ πολλοὺς ἄλλους καὶ ὑπὲρ τὰς ἑαυτοῦ δυνάμεις εἰς τὴν διάδοσιν τῶν φῶν καὶ τῆς παιδείας. Ὁ ἀνὴρ εἶναι γνωστὸς εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος καὶ εἰς πολλοὺς ἄλλοθεν εἰς τὰ διδύμια, τὰ ὅποια ἰδίως αὐτοῦ πόνους καὶ ἀναλώματιν ἐξεδύκε, καὶ μάλιστα ἀπὸ τοῦ τριτοῦ λεξικόν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, τὸ ὅποιον εἶναι τὸ καλῆτερον ὅλων τῶν πρὸ αὐτοῦ καὶ τῶν μετ' αὐτὸ μέχρι τῆς σήμερον ἀναφανέντων εἰς τὴν γλῶσσάν μας. Ἐχομεν ἐτι παρ' αὐτοῦ τὴν μετάφρασιν τῆς Γραμματικῆς τῶν Ἑπιστημῶν εἰς δύο τόμους, Ἑλληνικὴν Βιβλιοθήκην ὁμοίως διτομον, τοὺς Γεωγραφικοὺς Πίνακας τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀσίας εἰς τὴν γλῶσσάν μας, διαφόρους Διατριβάς εἰς τὴν παρ' αὐτοῦ ἐκδιδόμενην τινὰ καιρὸν φιλολογικὴν ἐφημερίδα τὸν Λόγιον Ἑρμῆν, διαφόρους Σημειώσεις εἰς τὸν Γενικὸν Γεωγραφικὸν Χάρτην εἰς τὴν παρ' αὐτοῦ ἐκδοθείσαν ἐν Βιέννῃ τῆς Αὐστρίας στοιχειώδη Γεωγραφίαν τοῦ μακαρίτου Θεοτόκη, καὶ εἰς τὴν ἐν Βενετίᾳ μετατυπωθεῖσαν τετράτομον Γεωγραφίαν τοῦ μακαρίτου Μελετίου Ἀθηνῶν διὰ τὰ ὅποια αὐτὰ εὐγνωμονοῦμέν ὅλοι οἱ Ἕλληνες εἰς τὸν μακαρίτην, καὶ εὐχόμεθα νὰ ἀναδειχθῶσι καὶ ἄλλοι τοιοῦτοι κοινωφελεῖς ἄνδρες εἰς τὸ γένος μας. Μόνος δὲ ὁ Ἅγιος Ρεθύμνης ὁ ἀπὸ Κρήτης νεωστὶ ἀποδράς ἀγνωμονεῖ πρὸς τοιοῦτον ἄνδρα, τιμηθέντα ἀπὸ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας καὶ ὅλον τὸ ἔθνος, ἐπειδὴ εἰς τὴν κηδεῖαν τοῦ μακαρίτου ἐξεφώνησεν, ὡς πληροφορούμεθα, ἐπὶ τοῦ λειψάνου του λόγον ἄλογον, θάσκαλον καὶ ἀλλότριον τῆς περιστάσεως, τοῦ ἀρχιερατικοῦ χαρακτήρος, καὶ τῆς ἱεραῖς ἡμῶν πίστεως.

Ὁ ἐν τῇ Ἰονίᾳ Ἀκαδημία διδάσκαλος τῶν Μαθηματικῶν Κύριος Ἰωάννης Καραντινὸς συνέγραψε κατὰ τὸ παρελθὸν 1827 ἔτος εἰς τὴν νεοελληνικὴν γλῶσσαν περὶ ἑνὸς τῶν ἀξιολογωτέρων καὶ ἐπωφελεστέρων κλάδων τῆς ἐπιστήμης τῆς Τὸ πονημάτιον τοῦτο ἐξεδόθη διὰ τῶν τύπων, καὶ εἰς Γαλλικὴν ἐν ταύτῳ μετάφρασιν, ἐπιγεγραμμένον "Ε-

ρευναὶ περὶ τῆς φύσεως τοῦ Διαφορικοῦ Ὑπολογισμοῦ.," Ἐλαβε δὲ παρὰ τῇ Γαλλικῇ Ἀκαδημίᾳ ὑποδοχὴν, ἥτις ἀπεδείχνει ἀξίον τιμὸν τὸν Ἕλληνα συγγραφεὶα ἐγνωσμένον ἤδη καὶ ἀπὸ ἄλλων, του κόπου. Ἰδὸν δὲ τὸ πρὸς αὐτὸν ἐπισήμον γράμμα τῆς Ἀκαδημίας.

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ.

Βασιλικὴ Ἀκαδημία τῶν Ἑπιστημῶν.

Ἐκ Παρισίων, 8 Σεπτεμβρίου 1827.

Ὁ διηνεκὼς Γραμματεὺς τῆς Ἀκαδημίας

Πρὸς τὸν δόκτορα Κύριον Γ. Καραντινὸν τὸν ἐκ Κεφαλληνίας.

"Ἐλαβε, Κύριε, ἡ Ἀκαδημία τὸ ὅποιον εὐηρεστήθης νὰ στείλῃς πρὸς αὐτὴν σύγγραμμα ἐπιγεγραμμένον "Ερευναὶ περὶ τῆς φύσεως τοῦ Διαφορικοῦ Ὑπολογισμοῦ, Μετάφρασις ἐκ τῆς Νεοελληνικῆς."

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς προσφέρω τὰς εὐχαριστίας τῆς Ἀκαδημίας, καὶ νὰ σᾶς ἀπαγγείλω παρ' αὐτῆς ὅτι τιμᾷ τὸ σύγγραμμα τοῦτο.

Κατετέθη δὲ αὐτὸ ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ Ἰνστιτούτου.

Δέχθητε, Κύριε, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐξαιρέτου πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεώς μου.

Βαρὼν Γ. Κυβέριος.

Τὰ ἐν Πελοποννήσῳ Τυρκοαιγυπτιακὰ στρατεύματα, τὰ ὅποια μετὰ τοῦ Ἰβραήμη καὶ μετ' αὐτὸν ἀνεχώρησαν τὸ παρελθὸν φθινόπωρον, συνίσταντο, κατὰ τὴν ἀξιωματικὴν ἀναφορὰν τοῦ στρατηγοῦ Μαϊζώνος, εἰς 26 ἕως 27 χιλιάδας.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πρὸ τῆς ἐκ Βάρνας ἀναχωρήσεώς του ὁ Μεγαλειότατος Αὐτοκράτωρ Νικόλαος διεύθυνε τὴν ἐξῆς ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Κομνητὸ Βόροντζοφ.

"Κύριε στρατηγὲ Κόμη Βόροντζοφ, ἀφ' οὗ προσέφερον τὰς εὐχαριστίας μου πρὸς τὸν παντοδύναμον Θεόν, ὅστις, ὡς ὑπερασπιστὴς τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος, εὐλόγησε τὰ Ῥωσικὰ ὅπλα ἐμπροσθεν τῆς Βάρνας, ἀφ' οὗ ἀνέπεμψα εἰς αὐτὸν μόνον τὴν νέαν δύσιν, τὴν ὁποίαν αὐτὰ ἀπέκτετταν, ἐπιθυμῶ ν' ἀποδώσω τὴν χρεωστούμενην ὑπόκλισιν εἰς τὴν μνήμην ἐκείνων ἐκ τῶν λαμπρῶν προκατόχων μου, οἵτινες ὑπὸ τὰ τείχη τοῦ φρουρίου τούτου, τὸ ὅποιον κατεκτήσαμεν, ἔχασαν τὴν μάχην, καὶ ἄφησαν τὴν ζωὴν φυλάξαντες μολαταῦτα τὴν τιμὴν. Ἐδῶ ἔχθη πολέμων ὑπὸ τὴν σημαίαν τοῦ σταυροῦ ὁ Βλαδισλας, ὁ ἀτρυμητὸς ἥρως βασιλεὺς τῆς

πάλιν πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἀγαπὴν φερόμενος, ζητεῖ ἀπὸ τοῦ Ἑλλήνας καὶ ἀπὸ τῆς Κυβερνήσεώς των ὅ,τι δὲν γίνεται, καὶ δὲν γίνεται ὅχι δι' ἑλλειψίν θελήσεως, ἀλλὰ διὰ τὰς περιστάσεις, εἰς τὰς ὁποίας εὐρίσκειται τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, καὶ αὐταὶ ἦτον ἀδύνατον νὰ συμβῶσιν ἄλλως, ἢ ὡς συνέβησαν, εἰς ἔθνος ὑπὸ Τουρκικὸν ζυγὸν τίσσας περίπου αἰῶνας δουλεῖον, εἰς ἐπανάστασιν εὐρισκόμενον. Ἐν ἔτει 1823 εὐρίσκοντο τὰ Ἑλληνικά πράγματα ἄνω κάτω, καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις διηρημένη, χωρὶς κίμνιν ἰσχύν καὶ χωρὶς κένεντα πόρον, καὶ ἡ λυπηρὰ κατάστασις αὕτη ἔγινε λυπηροτέρα τὸ ἐπόμενον ἔτος. Διὰ τί ταῦτα οὕτως, καὶ ὅχι ἄλλως; Τοῦτο ἐρωτῶ καὶ ἐγώ. ἀλλὰ ζῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα, γνωρίζων τοὺς ἀνθρώπους, κρίνων τὴν ὁλικὴν αὐτῶν κατάστασιν ἠθικῶς καὶ πολιτικῶς, σκεπτόμενος εἰς τὴν φύσιν τῶν ἐπαναστάσεων, ἔχων πρὸ ὀφθαλμῶν καὶ τὴν ἱστορίαν, ἀπεκρίνομαι εἰς ἑμαυτὸν ὅτι δὲν ἦτον δυνατόν νὰ ἔχη ἄλλως τὸ πρᾶγμα, οὔτε ἐδύναντο εἰ Ἕλλη- ρες ὡς διὰ μαγικῆς τινος ῥάβδου νὰ μεταβληθῶσι διὰ μιᾶς, καὶ νὰ φανῶσιν εἰς τὸν κόσμον ἄλλοι, ἢ ὅπῃ γίνονται εἰ ἀνθρώποι ὑπὸ δου- λείαν, καὶ δουλείαν Τουρκικὴν. Τὴν κρίσιν ταύτην ἂν ἔκαμναν καὶ ἄλλοι, δὲν ἔθελαν εἶναι τόσον πικροὶ κατήγοροι τῶν Ἑλλήνων, καὶ δὲν ἔθε- λαν ἀπαιτεῖ ἀπ' αὐτοῦς ὅ,τι δὲν γεννᾷ ἡ δουλεία. Κατ' αὐτὴν τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων τὴν κατάστασιν γράφων ὁ Κ. Κοραῆς εἰλεγει: « Δὲν εἰν' ἐντροπὴ κτλ. » Τοῦτο μολις ἤμπορεῖ τις νὰ τὸ εἰπῇ τῶρα, καὶ ὅχι, ὅτε τὸ εἶλεγει ὁ Κ. Κοραῆς; ἀλλὰ καὶ τότε ἡ κόμη ἡ Βουλὴ ἐδιώ- ρισεν ἐφορον τῶν σχολείων καὶ τῆς παιδείας; ἀλλ' αἱ περιστάσεις ἦ- σαν, ὡς εἶπα, ἐναντίαι εἰς τὰ τοιαῦτα, καὶ εἰ ἀνθρώποι δὲν ἤξευραν ἀκόμη ποῦ εὐρίσκοντο. Ἰδοὺ τῶρα μολις ἀρχισαν ὅπως οὖν τὰ πράγ- ματα νὰ βελτιοῦνται, καὶ εἰς πολλὰ μέρη ἐσυστήθησαν, καὶ συνιστάν- ται σχολεῖα, καὶ θέλουν συσταθῇ περισσότερα. Ἀλλὰ ταῦτα ἐν παρόδῳ. Ἀς ἔλθωμεν τῶρα εἰς τὴν κυρίαν ὑπόθεσιν μας. Εἰς τὸ ἀνωτέρω « Σφοδρὸς Διδασκάλους » ὑποσημειοῦναι ὁ Κ. Κοραῆς: « Εἰς ἐκ τούτων » ἦτον ὁ Βάμβας, καὶ μετὰ τὴν κατάλυσιν τοῦ γυμνασίου, πάλιν εἰς « ἐκ τῶν ἀγωνισμένων ὑπὲρ ἐλευθερίας μετὰ τὰ ὅπλα τοῦ λόγου οὕτως, « ὁ πρῶτος. Εἰς τὴν Πελοπόννησον εὐρισκόμενος, ὑπεσχέθη νὰ ἀνα- « δεχθῇ τὸν ὀργανισμόν ἑθνικῆς σχολῆς, νὰ συναρῇ διδασκάλους, καὶ « συναγωνιστάς, ἀρκούμενος εἰς μόνον τὰ πρὸς ζῶν ἀναγκαῖα καὶ « μόνος αὐτὸς ἦτον ἱκανὸς νὰ ἐκτελέσῃ τοιαύτην ὑπόσχεσιν, ἂν ἡ τότε « Κυβέρνησις δὲν ἐμποδίζετο ἀπὸ ἄλλας μερίμνας νὰ βοηθῇ τὸν ζῆ- « λόν του. Ὅ,τι δὲν ἔγινε τότε, χρεωστῇ νὰ τὸ πράξῃ ἡ παρούσα Κυ- « βέρνησις: ἂς προσκαλέσῃ αὐτὸν, ἢ ἄλλον ὁμοίον του, καὶ ἂς παρα- « δώσῃ εἰς αὐτὸν τὴν φροντίδα τῆς κοινῆς παιδείας. »

Ἀνέγνωσα ἔκτοτε τὸν παράγραφον τοῦτον τὸν ἀνέγνωσαν καὶ ἄλλοι πολλοὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα εὐρίκαμεν εἰς αὐτὸν τόσα ψέματα, ὅσας λείπει: ἐγέλασα, ἄλλοι ἐπειράχθησαν κἀνείς δὲν ἤϊλλεσε νὰ ἐλέγξῃ τὸν Κ. Κοραῆν ἀπὸ σέβας: οὐτ' ἐγὼ τῶρα ἔθελα τὸ κάμει, ἂν δὲν ἔλε- πα τὸν Κ. Κοραῆν εἰς τὴν αὐτὴν ἀπάτην εὐρισκόμενον περὶ Βάμβας καὶ τῶν κατ' αὐτὸν εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ πολλοὺς διὰ τοῦτο πειραχμένους.

Εἰς τὸ δεύτερον μέρος τῶν διατριβῶν τοῦ Ἐπικτήτου, νεωστὶ ἐκδε- δομένον ἐν Παρίσις, τὸ ὁποῖον μολις πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἔτυχε νὰ ἴδω, καὶ ἐν βίᾳ ν' ἀναγνώσω διότι ἐν μόνον σῶμα ἐφάνη ἐδῶ, λέγει πάλιν ὁ Κ. Κοραῆς εἰς τὸν ὁποῖον προτάττει διὰ τὸν Περὶ τῆς μελ- λουσας τῶν Χίων τύχης, ἢ εἰσάγει τὸν Χίον Δημοκράτη λέγοντα ὅτι εἰ Ἕλληνας, ἢ εἰ λεγόμενοι δυνατόι καὶ πρόκριτοι τῶν Ἑλλήνων (δὲν ἔχω πλέον τὸ βιβλίον ἀνά χεῖρας) « κατέτρεξαν, ἐδίωξαν, καὶ εἰς κίν- « δυνεν ζωῆς ἔβαλαν καὶ τοὺς δυναμένους νὰ τοὺς παιδεύσωσιν. » Εἰς ταῦτα ἀπεκρίνεται τὸ δεύτερον τοῦ διαλόγου πρόσωπον, ἄλλος Χίος ὁ Φιλόλαος: « Λέγει τὴν ἀλήθειαν. Παράδειγμα ὁ ἀναγκασθεὶς νὰ τοὺς « φύγῃ σέβασμις ἡμῶν (τῶν Χίων) συμπολίτης, ὁ Βάμβας, φύγην « εὐτυχῇ διὰ τοὺς φρονίμους Κεφαλληνίους. » Καὶ παραπέμπει ὁ Κ. Κο- ραῆς τὴν ἀναγνώστην εἰς τὰ προλεγόμενα εἰς τὸν Βικκαρίαν Σελ. ρδ., ὅ,τι. εἰς τὸν ὁποῖον ἀνωτέρω ἀνέφερα παράγραφον.

Οἱ δύο οὗτοι παράγραφοι θέλουσιν ἐλεγχον, διὰ νὰ φανῇ ἡ ἀλή- θεια. Πρὸς χάριν ἐνὸς ἀτόμου ὑβρίζονται εἰ Ἕλληνας, ὑβρίζεται ἡ Κυ- βέρνησις των, ὑβρίζονται ὅλοι εἰς λόγους. Ἄν ὁ ἐλεγχὸς μου φανῇ ὅπως- οὖν δακτικὸς, ἐγὼ δὲν πταίω, λέγω τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἡ ἀλήθεια δαγκάνει.

(Τὰ λοιπὰ τῆς διατριβῆς ἔπονται εἰς τὸ προσεχές φύλλον.)

Ἀκολουθία τῶν Μετόχων τῆς Ἐθνικῆς Χρηματι-
στικῆς Τραπεζῆς.

	Τάλλαρα.
Ζαννάκης Κωνσταντίνου Μπαρπαρήγου	20
Ἀγγελετᾶκης Μαθαῆς	20
Βασίλειος Γαβριήλ	35
Γεώργιος καὶ Μαρκάκης Χατζόπουλου	70
Χριστόδουλος Γουλιέλμου Δακορώνια	10
Γεώργιος Ζάννης	40
Νικόλαος Δαμέζης	6
Ἰάκωβος Ἀλδάζου	10
Ζωρτζῆς Συρότος	20
Θεοδόσιος Νομικός	10
Ζωάννης Συρίγος	6
Κωνσταντῖνος Νοκτάκης, εἰς κρασί	32
Γουλιέλμος Λογοθέτου Λαγκαδά, εἰς κρασί	24
Κωνσταντῖνος Βενιέρης	13: 33
Γεώργιος Μελισσαουργοῦ Οἰκονόμου	15
Ἀπόστολος Σαλαῆς Σερδάρης	10
Χαράλαμπος Στεκούλης	20
Οἱ κάτοικοι Λατῖνοι τῆς Νάξου	75
Δ. Γικκουμῆς Μπαρότσης Κ. Καμινίτζας	34
Παναγῆς Λαδικοῦ	30
Νατάλης Πάγκαλος	10
Νικόλαος Λινάρδος	10
Γεώργιος Φοῦνδος	5
Δημήτριος Καραγιαννάκης	5
Χ. Δούκας Κατζανάς	8
Κωνσταντῖνος Λιρδανάκης	20
Ἀγγελῆς Παπαζογλούς	2
Ερμανουὴλ Κόκκινος	4
Γεώργιος Λιανῆς	3
Ἰωσήφ Γκέλης	10
Πανσγῆς Δενδρικοῦ	5
Κωνσταντῖνος Κεφαλιάνος	5
Στεφανίδης εἰς Ερμανοστάντι διὰ συνάλλαγματικῆς	93: 33
Γεώργιος Διασάκης	50
Χ. Γεώργιος Γιωργαλάς	75
Δημήτριος Χ. Ἰω. Κοτζιᾶ	50
Ἰω. Γεωργίου Ἀποστόλου	75
Ἰω. Καψοκώλου	60
Δημήτριος Χριστοφῆ Φιλίνης	27
Ἀντώνιος Ζαννῆ	25
Θεόδωρος Ματθαίου	17
Ἰω. Γ. Μέκαρας	40
Ἰω. Ν. Μοναρχίδης	25
Δημήτριος Ὀρφάνης	13
Μανόλης Ἀντωνίου	20
Νικόλαος Βελισσάριος	30
Γεώργιος Μίκας	20
Νικόλαος Ἐλευθερίου	19
Δημήτριος Διασάκης	11
Κωνσταντῖνος Νικοδήμου	100
Τὸ ὅλον	1,337: 66.

Τὴν ἐρχομένην Τετάρτην ἡ ἐφημερίς δὲν θέλει ἐκδοθῇ διὰ τὴν παρεμπιπτούσαν ἐορτὴν τῶν Χριστουγέννων.

